

XXXI.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret 1861—62.

(Udgiften af Folkethingets Udvalg den 14de December 1861).

Denne Tillægsbevillingslov er væsentlig forskjellig fra tidligere fremlagte Tillægsbevillingslove. Den omfatter foruden Dverstridelser af de ved tidligere Finantslove bevilgede Beløb tillige en stor Deel Summer, der alt ere bevilgede, men som ikke vare optagne i Regnskabet for 1860—61, der er blevet afsluttet den 31te Marts 1861, og med Hensyn til hvilke en Gjenbevilling søges. Medens der tidligere af Administrationen, uden at dertil ved Lov er givet nogen udtryffeligg Hjemmel, er benyttet en vis Tid, nemlig 3 Maaneder, til at optage Udgifter paa Aarets Regnskab, der vedrøre det Aar, for hvilket Regnskabet er afslagt, men som ere afholdte efterat Finantsaaret var udløbet, har man i det sidste Regnskab strengt gennemført den Regel, at kun de førend 31te Marts udbetalte Udgifter ere opførte i Regnskabet, medens der for de øvrige er søgt en Gjenbevilling.

Idet hele Udvalget anerkjender det Diemed, hvori et saadant Forsøg er gjort, og villig gaaer ind paa at behandle Forslaget fra det Standpunkt, hvorpaa Regjeringen ved dets Udarbeidelse har stillet sig, maa det dog udtale som sin Dverbevisning, at selve det gjorde Forsøg viser Unskeligheden, ja Nødvendigheden af at erholde det hele Regnskabsvæsen ordnet ved Lov, da det ikke antager, at den Veie, der er valgt, kan føre til et heldigt Resultat som endelig Foranstaltning. Den korte Tid, der har været levet Udvalget til at behandle dette Lovforslag, og Unskeligheden af at erholde Loven afgjort i denne Samling gjør, at man ikke gaaer ind paa en nærmere Drøftelse af de almindelige Spørgsmaal, der reise sig i Anledning af denne Lovs Forhold til Statsregnskabet.

Kun med Hensyn til eet væsentligt Punkt maa Udvalgets Mindretal (Ankjer, A. Hage, S. Hage, E. B. Rimestad, Rosenørn) tilraade en gennemgribende Forandring i Forslaget. Dette indbefatter, forsaavidt som det er en Gjenbevilling, alle Summer, der ikke ere udbetalte inden 31te Marts 1861, saaledes at endog anviste Summer søges bevilgede paany. I saa Henseende kan Mindretallet, saameget det end ønsker at lette Sagens Behandling, ikke tilraade Thinget at vedtage Forslaget uforandret. En Sum, der i Henhold til en lovlig Bevilling af Administrationen er anvist forinden 31te Marts, kan ikke nægtes udbetalt, og Rigsdagen kan altsaa heller ikke nægte dens Bevilling. Men kan Bevillingen ikke nægtes, bør den heller ikke kræves. Mindretallet maa desaarig foreslaae, at alle de Poster udgaae af Lovudkastet, som vare anviste, om end ikke udbetalte forinden 31te Marts 1861. Fleertallet formener derimod, at Bevillingernes Tidsgrændse baade kan og bør overholdes, og skjønt man ikke just vil anbefale den Form, hvorunder dette denne gang er stæet, som den bedste, saa vil man fastholde Forsøget og ikke opgive dets Resultater paa Grund af formelle Betæneligheder. Efter den Form, hvorunder det foreliggende Forsøg er gjort, frem-